

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010395
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6420010395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2021, v trestnej veci obžalovanej G. C. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 08.12.2020, sp.zn. 2T/95/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanú G. C., nar. XX.XX.XXXX v N., trvalým pobytom C., ul. XX. augusta XX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, veta pred čiarkou, ods. 2 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1.000,- (tisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanej pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3, 7 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. f) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná G. C. uznaná za vinnú z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. Z. Z ev.č. ZH XXX CA, po ulici Z. v R. nad C. v smere do areálu D. s poliklinikou R. nad C., kde bola bezprostredne po zastavení kontrolovaná hliadkou Obvodného oddelenia PZ Žiar nad Hronom a o 00.40 hod. podrobená dychovej skúške analyzátorom dychu V. XXXX plus, v.č. V ktorou bola zistená prítomnosť alkoholu v jej dychu o koncentrácii 1,03 mg/l a opakovanou dychovou skúškou o 01.30 hod. o koncentrácii 0,88 mg/l.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere XXX,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. jej bol ustanovený pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3, 7 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. bol obžalovanej uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnila písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 08.01.2021, a to proti výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov.

Argumentovala tým, že dôvodom použitia motorového vozidla po požití alkoholických nápojov z jej strany bola nevyhnutnosť zabezpečenia materiálu pre výkon pracovnej činnosti na nasledujúci deň, ktorý nemohol byť zabezpečený iným náhradným spôsobom. Komunikáciu, na ktorej bola kontrolovaná, nebolo možné charakterizovať ako verejnú komunikáciu v zmysle zákona o cestnej doprave, pretože sa nachádza v areáli D. R. nad C..

Vinu priznala, ako pred vyšetrovateľom, tak aj pred súdom, zároveň svoje konanie úprimne oľutovala. Uvedeného prečinu sa dopustila opakovane po viac ako 6-ich rokoch, pričom alkoholické nápoje používa len príležitostne, v tomto prípade išlo o jej narodeninovú oslavu. Namietala, že prvostupňový súd sa pri ukladaní trestu zákazu činnosti riadil výlučne ust. § 61 ods. 3 Tr. zák. bez eventuálnej aplikácie zmierňujúceho ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. napriek tomu, že predložila dobrozdania stomatologických ambulancií, pre ktoré vykonáva prácu zubnej techniky. Túto vykonáva ako SZČO pre viac ako 10 ambulancií, ktorej nevyhnutnou súčasťou sú ich osobné návštevy na vykonanie potrebných stomatologických úkonov, vrátane viacerých kontrol, pred konečným finálnym produktom. Uvedené zamestnanie vykonáva viac ako 35 rokov bez akýchkoľvek incidentov, pričom navštevuje viaceré okresy, resp. kraje. Pre účely tejto pracovnej činnosti je nevyhnutnosťou využívanie osobného motorového vozidla, a to aj niekoľkokrát denne, alternatívne riešenie je značne komplikované, napr. využitie taxi služby by ju predražilo a iná forma by nezabezpečila striktné dodržanie dojednaných termínov. V prípade uloženia takej výmery trestu zákazu činnosti, ako jej ho uložil okresný súd, by bol následne výkon tohto trestu pre jej pracovnú činnosť likvidačný. Uvedené zamestnanie vykonáva dlhoročne v prospech občanov a vzhľadom na jej vek nepripadá do úvahy jej rekvalifikácia na inú pracovnú činnosť.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zákazu činnosti a znížil jej jeho výmeru, keďže bola neprimerane prísna, a to tak, že bude aplikovať ust. § 39 ods. 3 písm. f) Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovanej, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovanej zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej bolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovanej, ktorým bola uznaná za vinnú z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaná vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinná a následne okresný súd jej vyhlásenie uznesením prijal.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru, ako okresný súd, a keďže odvolanie obžalovanej v tomto smere považoval za dôvodné, nakoľko jej bol uložený neprimeraný trest, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. v celom výroku o treste zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal za to, že okresný súd správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 2 : 0, keď u obžalovanej zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., t.j., že sa k trestnému činu priznala a úprimne ho oľutovala a zároveň napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na druhej strane u nej správne nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, pričom takto ustálený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ustálil aj odvolací súd. Keďže poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi, došlo podľa ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, a preto bolo možné obžalovanej uložiť trest odňatia slobody až do 8 mesiacov. Odvolací súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zároveň podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré pomerne významne vyznievali v prospech obžalovanej.

V neprospech obžalovanej možno hodnotiť stupeň ovplyvnenia alkoholom v čase činu, ako aj to, že ako vodička v niektorých prípadoch nerespektuje dopravné predpisy, o čom svedčí jej výpis z evidencie priestupkov, z ktorého vyplýva, že bola viackrát sankcionovaná za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Naproti tomu možno, okrem vyššie uvedených poľahčujúcich okolností, v jej prospech hodnotiť, že predchádzajúce odsúdenie za rovnakú trestnú činnosť jej už bolo zahladené, pričom od neho uplynula

doba viac ako 6 rokov. Obžalovaná sa, s výnimkou tohto špecifického druhu trestnej činnosti, snaží viesť riadny život, vrátane jej dlhodobej pracovnej činnosti. V osobnom motorovom vozidle bola pri jeho vedení v čase skutku sama a nespôsobilá žiadnu škodu.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovanej na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedela, aký druh trestu a v akej výmere jej bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže jej byť uložený trest odňatia slobody znížení o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Odvolačný súd taktiež dospel k záveru, prihliadajúc aj na typovú závažnosť trestného činu premietnutú do trestnej sadzby, že na dosiahnutie účelu trestu u obžalovanej nebolo potrebné pôsobiť uložením najprísnejšieho druhu trestu, a to trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, je nesporné, že sa dopustila uvedeného prečinu v súvislosti s vedením osobného motorového vozidla. Keďže už bola za rovnaký prečin, ako vodička dopravného prostriedku odsúdená, mohol jej byť uložený tento druh trestu v trestnej sadzbe od 5 a 1/2 roka až do 10 rokov, a to aj z toho dôvodu, že na ukládanie tohto trestu v danom prípade nemalo vplyv zahľadanie predchádzajúceho odsúdenia (ust. § 61 ods. 1, 2, 3, 7 Tr. zák.). Uloženie takéhoto druhu trestu, čo aj na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, by však bolo neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Okrem vyššie uvedených okolností prípadu a pomerov obžalovanej, vrátane jej veku, bolo potrebné prihliadnuť najmä na to, že vodičské oprávnenie nevyhnutne potrebuje na výkon svojej pracovnej činnosti, ktorou si dlhodobo zabezpečuje prostriedky na živobytie. Iný spôsob dopravy do jednotlivých stomatologických ambulancií, vzhľadom na ich početnosť, časovú náročnosť a z toho vyplývajúci záväzok dodržať dohodnuté termíny, by bol obtiažny. Obžalovaná objasnila tiež pohnútku, ktorá ju viedla k spáchaniu trestného činu, keď na oslave narodenín požívala alkoholické nápoje, avšak napriek tejto skutočnosti sa, po hádke s priateľom, ale aj v snahe pripraviť si materiál na rozvoz na nasledujúci deň, rozhodla viesť osobné motorové vozidlo. Vzhľadom k tomu bolo, okrem samostatného zmiernovacieho ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, v súlade so zákonom aj použitie ďalšieho zmiernovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, 3 písm. f) Tr. zák. pre tento druh trestu. V konečnom dôsledku teda krajský súd obžalovanej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v nižšej výmere, a to 3 roky a 6 mesiacov. Na druhej strane však oproti trestu uloženého prvostupňovým súdom obžalovanej zvýšil výmeru peňažného trestu na sumu 1.000,- Eur a zároveň jej uložil, pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Prihliadol pritom na osobné a majetkové pomery obžalovanej, ktorá má podľa vlastného vyjadrenia mesačný príjem cca 1.500,- Eur. V konečnom dôsledku však obžalovanej uložil miernejší trest, nakoľko jeho celkové sprísnenie by bolo neprípustné, keďže odvolanie podala ako jediná z oprávnených osôb.

Takto uložené druhy trestov popri sebe, vrátane ich výmery, obsahujú v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, zároveň postačujú na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedajú aj všetkým ďalším zákonným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukládanie trestov.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovanej, považujúc ho za dôvodné, rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.